Na Hronu velitelka vymyslela opět ideu, že by se mohlo vyrazit na konci prázdnin na Salzu. Předběžně jsme dohodli termín, informaci roznesli do všech koutů republiky a čekali na přihlášky. Jak šel čas, zároveň s vodou ubývalo i potenciálních posádek a dní na vodě. Když už voda padla na začátku týdne na 125cm, vyměknul i FWJ a začalo se rýsovat komorní obsazení v podobě Kotlíků, Evči s Ešusem, Zuzky s Michalem + rodiče a Lenči Kotlíkové, které s FWJ ubyl zadák. Na rychlo jsem žhavil drát a vzpomínal, že Tajfunek mluvil cosi o tom, že by teoreticky mohl obdržet propustku od rodičovských povinností. Nastalo kolečko telefonátů a bylo rozhodnuto: Tajfun jede s MKK a teta sedne na háka Lenči, čímž došlo k téměř historickému rozdělení posádky zkušebních chroustů. Přichází čtvrtek a s ním rána a najednou není moc chuť nikam jet. V pátek ještě odpadají rodiče od Zuzky, ale zase Tajfun přijíždí i s Petrem (dá si pěší) a hlásí první společný víkend bez ratolestí po 5-ti letech. Aby toho nebylo málo, pácháme ještě v pátek kulturu v podobě Jesus Christ Superstar na Špilberku a jdeme spát.

sobota 24.8.

budíček v 5:00 stíháme, odjezd v 5:30 skoro taky. Za hranicemi se spouští obligátní liják a teta vyslovuje kacířskou myšlenku, jestli nám to za to bude vůbec stát. Cesta probíhá v poklidu, takže něco po desáté už stavíme ve Wildalpenu stany. Vody je podezřele dost. Radostně házíme na vodu nad hlavní vlnou v kempu a sjíždíme. Roli kontrolních chroustů jsme vzali s Evčou na sebe a tak parkujeme pod vlnou a žhavíme pixely. Lenča s tetou to na barace nešidí a napálí válec pod vlnou středem - úspěšně. Michal se Zuzkou se necítí, tak si vlnou na špici vezou instruktora nějakých maďarů na barace. Další maďaři se koupou už nad vlnou, tak si posádka MKK - Tajfun říká, jak to rozhodně nepojedou. Nejeli, koupou se ještě dřív než maďaři pravděpodobně po zásahu bočního proudu. Těla se zachraňují ve vracáku nad vlnou, materiál pod mostem. Šplouchámе se k Fachwerku, dáváme svačinku, vykukuje slunko a bude i teplo. U galerie přibývá raftů na množství větší než malé a u schodů i na množství větší než přijatelné. Čekáme na Petra, zjišťujeme, že Tajfunek nemá outdoorový mobil a brbleme nad Holbou, že nedělá outdoorové plecháčky, páč Tajfunkovi zateklo do loďáku zevnitř. Do romatické vjíždíme po čtvrté a za půl hodinky vytahujeme lodě k hospodě pod Eschau. Večeře, odjezd, skoro večírek.

neděle 25.8.

V noci mi není zima, což v kombinaci s tím, že jsme zalehli za svitu hvězd nevěstí nic dobrého. Taky, že jo... Za deště rozhodujeme o sjezdu horního úseku od přehrady. Vody je těsně nad

minimem a tak až k maďarům spíš hledáme cestu. Jak se Salza sevře nad kempem na poslední 2km do údolí nad Wildalpenem, začínají i vlny a Evča radostně kviká ve vlnách a pochtívá sjezd peřeje v kempu. Rád vyhovím a tak v kempu ani nezastavujeme a rovnou míříme do vlnky. Dáváme ji líp než včera a parkujeme na pravém břehu. Zuzce se už nechce a tak Michal bere Lenču a jedou za námi. K všeobecnému údivu najíždí moc vlevo a místo zajetí do vracáku se cpou do průjezdu. Plavou a oba jsou vlastně spokojení, že se koupou, protože se jim to už delší dobu nepovedlo. Za nimi sjíždí vlnku dva kajakáři a oba krysí. Jednomu skáču pro pádlo pod mostem a očekávám opravný pokus naší posádky. Povedlo se, balíme a po třetí míříme za vytrvalého deště na stěrače domů. V Brně stíháme tentokrát i buchty. Doma koukám na vodočet. Zjevně si cestovky objednaly navýšení průtoku, takže místo 130cm jsme měli celý víkend příjemných 156cm.